

Szlovénia- Olaszország túra 2018. május 23-26,

avagy,

Öreg kecskék is megnyalják a sót

Prológ

A korábbi évek jól sikerült közös túrái után úgy gondoltuk, hogy Szlovénia legyen az idei célpont. Felmerült átmenetileg Ausztria is, de régebbi motorok miatt ezt a lehetőséget elvetettük. Viszonylag rövid időn belül konszenzusra jutottunk, hogy mikor és mennyi időre megyünk. A szállás foglalása is időben megtörtént, egy Kobarid melletti hegyi faluban. Levi Dresnica-n, Sobu na Lovrizu apartmanházban 4 szobát foglalt nekünk, reggelivel. Utólag kiderült nagyon jó választás volt, részemről a Booking értékelése 9,9.

A társaság vegyes volt, testvérpár, apa-fia és a többiek. A horkolók és nem horkolók viszonylag gyorsan párra leltek. A 8 motorból álló csapat egyben tartása a túrán nem tűnt egyszerű feladatnak, de belevágtunk a szervezésbe. Az útvonal megtervezésében, az úti célok kiválasztásában Gugli barátunk volt a segítségünkre. A terv szerint kanyargósabb, lendületes íves, egyenes szakaszokból és látnivalókkal tűzdelt megállókból állt össze az itiner. A sokadik alakításra egész pofásra sikeredett ☺

András és Attila (továbbiakban A&A) korábban indultak. Közös túránk előtt megmászták a Großglocknert és jót motoroztak az osztrák jó minőségű utakon.

Indulás előtt arról szóltak a hírek, hogy esős, zvaros utunk lesz, de nem riadtunk vissza már semmitől.

1.nap

Odaút: <https://goo.gl/maps/QJk3fnsrdp>

Zala megye több településéről érkezve Bakon az ÖMV kúton találkoztunk. Főszabály, mely szerint mindig a legközelebb lakó késik el, most is teljesült ☺

Az előző esti vihar nyomait kerülgetve Rédics melletti Mol kúton tankoltuk tele a motorjainkat. Göntérházánál léptük át a határt, és meg sem álltunk az első tervezett megállónál.

Ptuj, Szlovénia legöregebb települése címét birtokolja, méltó volt arra, hogy egy rövid sétát tegyünk. Pannonia tartomány egyik városa volt, 69-ben itt választották császárra Vespasianus római császárt. Híres mondása: Pecunia non olet. (A pénznek nincs szaga)

Következő megállónkat ügyesen kihagytuk, mivel nem volt egyszerű feladat kivergődni a belvárosi lezárások miatt Ptuj-ból.

Néhány kép Mozirje településről, Mozirski gaj-ról is itt van, ahol kicsit sziesztáztunk volna...

Útba ejtettük a gornje hűtőszekrények központját, Velenjét, majd egy kis szerpentes szakaszon átkeltünk a Kamniki Alpokon is, hogy megérkezzünk Skofja Loka városkába. Gyalogosan járható a belváros és időigényes így a változatosság kedvéért ide sem sétáltunk be. Igazából a parkolóig jutottunk, ahol a távolságok megrémítették a társaságot.

Utunk hátralévő részén igazán élvezetes kis forgalmú utakon haladtunk. Kobarid települést türkizkék patakok és folyók partján haladva értük el. A szállásunkra rövid szerpentes szakasz után jutottunk.

Este megvacsoráztunk egy helyi fogadóban, borsos áron. A sörök viszont azt gondolom nagyon jól estek a megtett 379 km után.

2. nap

Olasz honban <https://goo.gl/maps/uHPvZ79pTYv>

A reggel izgalomban telt, merre kerüljünk az eső felhőket. Döntés született, mely szerint irány a Mangart és Olaszország. Az előző napi helyzet sajnos nem változott, a Predel hágónál a Mangart-ra vezető utat lezárva találtuk. Néhány méteres séta után már láttuk a vihar nyomait, így nem indultunk el felfelé.

Chiuseforte kisváros felé egy élvezetes szakaszon kanyarogtunk, a robogót kicsit zavarta az útban vezetett csapadécsatorna helyreállított nyomvonala. Ittunk gyorsan egy kávét, papa elfogyasztotta aktuális napi jégkrémét és már indultunk is tovább a hegyek felé, ahogy Levi kérte –délre. Megmáztunk egy 1000 méteres hegyet, hihetetlen meredek visszafordítókkal, erdőben. Jó kis kaland volt. A robogó is jól bírta, nem melegedett, igaz az utolsó etapon csak hangja volt, de sebessége nem.

A hegyről lefelé óvatosan ereszkedtünk le, sok-sok beláthatatlan kanyarulatot leküzdv. Ahogy leértünk roppant nagy zivatar felhők fogadtak bennünket. Újratervezés után egy kisvárosi pizzériában vártuk az eső végét.

Igazából el sem kezdett esni, azonban a felhők nem mozdultak az általunk választott útirányban. Motorra pattantunk, de egy falu múlva már esőruhát öltöttünk. Korai volt, hiszen kb. 1 km múlva nem volt vizes az aszfalt. Örömünk nem tartott sokáig a következő településen leszakadt az ég, így félreálltunk. Félórás szieszta után, csepegő esőben folytattuk utunkat a hegyek lábánál és visszamotoroztunk a szlovén szállásunkra. Ezen a napon kb. 180 km-t tettünk meg, az esőt, az utakat, a szerpentineket is nézve szép teljesítmény.

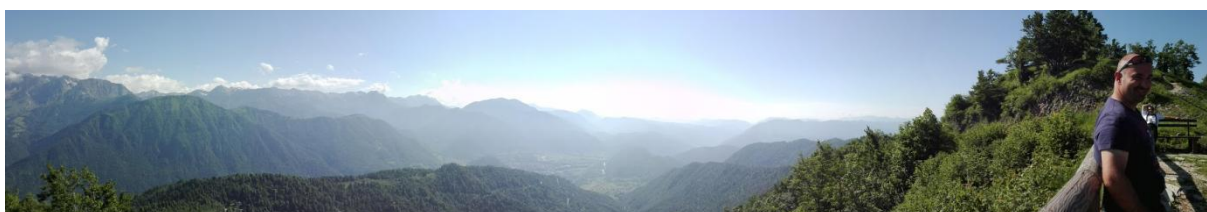
Az újratervezés ismét elkezdődött...

3. nap

Szlovén utakon: <https://goo.gl/maps/2qiAQb5Xw5m>

Reggel újabb időjárási térkép nézegetés után Triglav körüli túrára indultunk. Előbb azonban tettünk egy kis kitérőt, meglátogattunk egy szlovén-olasz határon lévő katonai állomást, ahonnét gyönyörű kilátás volt a hegyekre.

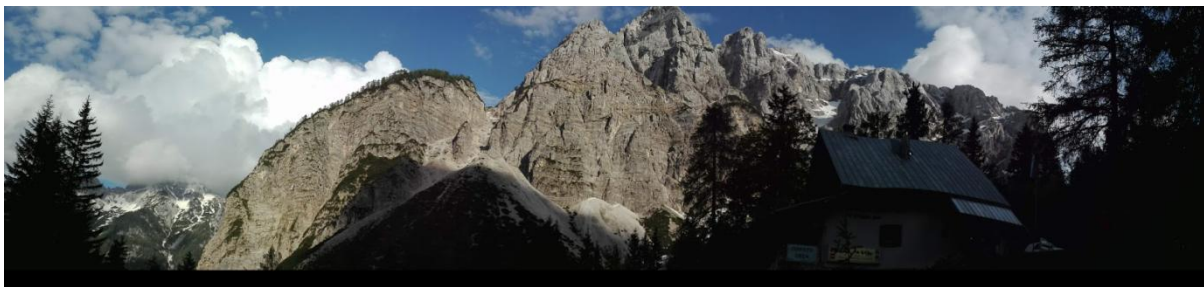
Következő célpontunk a Bohinji-tó volt. Gyönyörű környezetben, számtalan kanyarral tűzdelt szűk utakon haladtunk. Sok helyen kellett várakoznunk az útjavítások miatt, de így legalább volt lehetőségünk fotókat is készíteni.

Egy útlezárás miatt kerülnünk is kellett, de nem bántuk. Kanyar-kanyar hátán, hegyen-völgyön robogtunk. A tó elérése előtt esőbe futottunk, de szerencsénkre egy kerékpáros fedett pihenőben kivártuk a végét. A tónál elkészítettünk néhány kötelező fényképet a kecskével, aztán egy kis esőűző ebéd után indultunk volna tovább.

Nem sokáig jutottunk, a hegyi utak előtt egy benzinkúton tartottunk kényszer pihenőt. Csillapodó esőben indultunk újra útnak, egészen Bled településig esett is. Néhány fotó után indultunk a Vrsic hágó irányába, bizakodva abban, hogy az előző napi lezárás után már megnyitották a forgalomnak.

Szerencsénk volt, a hágón átvezető út nyitva volt. Többször motoroztam már át a hágón, és mindig nagy élményekkel keltem át rajta. Azt 1611 m-es magasságig macskaköves visszafordítókön át juthattunk. A csúcson másfél-két méteres hófalak mutatták az előző hetek nyomait.

A lezárás végülis nem a hó, hanem egy hosszabb útjavítás miatt volt, mellyel a lefelé úton szembesültünk. A hegyről levező utat a robogó sem szerette, a meredeken eső lejtőkön lévő tűkanyarokban nehéz volt a hajtást, motorféket fenntartani. Ez az egyetlen szakasz volt, ahol megközelítettem és feszegettem a komfortos robogózás határait. Alapvetően nem volt gond, de furcsa volt néha gépészkedni a kanyar közepén, üresben...

A völgyben aztán igazi motorozás következett ismét, hosszú lendületes kanyarokat leküzdve érkeztünk vissza a szállásunkra.

Az este még nem ért véget, részesei lehettünk egy legénybúcsúnak, melynek keretein belül reggelre elkészült egy fenyőágakkal bevont kapuzat is. A hordozható hangládából természetesen nem az aktuális nemzetközi popzene szólt. Ez általánosan is igaz, a rádióadásokban is szinte kizárólag szlovén tradicionális számok szóltak, néha jazz-al keverve.

4. nap

Haza- édes otthon: <https://goo.gl/maps/ADg5Lc34wyQ2>

Ez a nap a hazaútról szólt. Kicsit öncélúan nem a gyors utakat terveztem hazafelé, hanem élvezetes, kisforgalmú utakat kerestem. csapatunk 2 részre oszlott A&A a Nockalmstrasse élményutat vette célba, vállalva az autópályázást előtte-utána.

Mi többiek meglátogattuk útközben Predjama várát, mely több szlovén útikönyv elején árválkodik. Jó volt ott lenni. Egy biztos, ezt a sziklafalba épített várat nem lehetett bekeríteni, vagy hátba támadni 😊

Ljubljana irányában Rakitna és Podpec között motoroztunk egy élvezeteset. Itt a szlovének újítottak egy kicsit. Az ívekben olyan jeleket festettek, melyek a motorosoknak mutatják, hogy meddig tudnak a sávon belül úgy kanyarodni, hogy ne lógjanak át a szemközti sávba. Láttam már korábban ezeket a jeleket, de közlekedve itt csalódást okozott számomra. Inkább volt zavaró, mint hasznos az erdős, nem belátható ívekben. Egy dolog, ami nagyon nem tetszett, az pedig a jelek tükröződése a szélvédőn. A szlovén motorosok körében sem egy tetsző megoldásról van szó, nem veszélytelen.

Ebédünket Ljubljana határában fogyasztottuk el. A szlovén étlapon egy dobronaki srác segített eligazodni. A pizza volt a stabil megoldás az éhségünkre, ismét. Meglepetésemre két társunk úgy döntött, hogy a hazautat inkább a pályán teljesíti. No comment.

Négyen maradtunk. Megbeszéltük az útitervet, sebességet, aztán nekiindultunk. Lasko- Rogatec- Ptuj- Ormoz útvonalon szép környezetben motoroztunk. Volt szerencsénk egy közúti ellenőrzésben is. Nem hajtottunk gyorsan és nem ittunk, így nem hagyott mély nyomot bennünk, sem a pénztárcánkban.

Az utolsó etapot emlékezetből teljesítettük. Ebből következően nem a legrövidebb úton jutottunk el a magyar határra. Az eltört kínai szemüvegem hiányában, lemerült 3 db GPS készülék birtokában Laci papa – köszönet érte- nyomtatott térképe segített szorult helyzetünkben.

Magyar oldalon sokat nem totojáltunk, szép tempóban motoroztunk el Bak településig. Rövid búcsúzkodás és öltözés után ki-ki ment otthonába.

Mire hazaérkeztem már ment 25 perce a bajnokok ligája döntő, az eredmény még 0:0 volt... Egy sör segített fennmaradni és szurkolni, érdemes volt. Hala Madrid.

Összefoglaló

Jó volt egy kicsit kiszakadni a hétköznapiokból, jól esett új tájakat bejárni, új társakat megismerni. Szlovénia gyönyörű, mindenkinek csak ajánlani tudom.

Műszaki gondok elkerültek bennünket, sérülés nem történt. Csodálatos helyeken motoroztunk, izzadtunk, megáztunk, este egy kicsit eláztunk. Fárasztó volt ugyan az út, de nagy élmény volt együtt lenni, beszélgetni, barátkozni. Nagy igazság, hogy a motorozás a barátságról szól, minden más csak díszlet hozzá.

Köszönettel tartozom a társaimnak, akik végig- vagy majdnem végig- kitartottak. Egy kicsit a derekamban érzek fájdalmat, de lehet, hogy csak a sok GPS nézegetés miatt.

Jót motoroztunk, az előbbi túraleírások szerint kb. 1400 km-t tettünk meg a négy nap alatt. A **Mangart-ra fel** túranevet az időjárás ugyan felülírta, de legalább a következő évi úti cél keresésével nem kell időt tölteni... Most úgy vagyok, mint a számár a Shrek-ben, odaértünk már?

Zalaegerszeg, 2018. május 30.

Üdv

Büki Zoltán

